

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 300 Lei. — Șase luni 150 Lei. — Trei luni 80 Lei. — Pentru străinătate un an 600 Lei. Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Martia și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir pe 5 Lei pentru odată,

dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada

Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —

Articole nepublicate nu se înalopază.

Vorbirea

Înalt Prea Sfinției Sale arhiepiscopului și mitropolitului NICOLAE rostită în ședințele Senatului din 24 Martie a. c. cu ocaziunea desbaterii legii privitoare la unificarea organizațiilor bisericești.

(După notele stenografice)

I. P. S. Sa Mitropolitul Balan al Transilvaniei: Domnule președinte, domnilor senatori! În atmosfera de frăție care împrejmuiește astăzi această tribună, am ferice deosebită ca să aduc și glasul sufletului credincios al poporului nostru din Ardeal.

Voci: Să trăiască! (Aplauze prelungite).

I. P. S. Sa Mitropolitul Balan: În conformitate cu hotărârea pe care congresul național-bisericesc al mitropoliei Ardealului a adus-o în ședința sa dela 3 Martie a. c., am onoarea să fac declarațiunea că primesc în întregime legea pentru unificarea organizației bisericești, precum și statutul alăturat la ea, care a ieșit și din voința noastră. (Aplauze îndelung repetate).

Ași dori să pot pune în această declarație toată vibrația acelor simțăminte de nestrămutată alipire către biserică sa strămoșească, pe care a arătat-o în toată bună vremea clerul și poporul nostru românesc din Ardeal. În același timp vreau ca prin această declarație să mă fac ecoul simțămintelor de frăție și de dragoste caldă cu care clerul și poporul ardelean își închiagă și contopește așezământul sfânt al sufletului său într-o unitate nedespărțită cu biserică ortodoxă a țării noastre. (Aplauze).

În organizația cuprinsă în această lege și în statutul ei, noi vedem chipul organizației noastre șaguniene.

În clipa aceasta sărbătorească am simțământul că și când din preajma mormântului dela Rășinari, — în fața căruia înainte cu un an și ceva ne-am arătat, făcând dela mulțimea țărânilor credincioși și până la gloriosul câr încoronat al țării, simțăminte de pietate și de recunoștință către ierarhul care își doarme somnul de veci acolo — am simțământul că și când din preajma acelu mormânt s'ar desprinde un svon sfânt și trecând Carpații în mijlocul nostru se preschimbă într-o caldă binecuvântare coborâtă asupra operei pe care o înfăptuim (aplauze).

D-lor senatori, în cuvântările ce s'au rostit, cu această ocaziune, s'au arătat principiile frumoase, care stau la baza organizației unitare a sfintei noastre biserici. Amintesc în primul rând principiul autonomiei bisericești, care nu putea să lipsească, în epoca noastră, dela temelia organizației bisericești.

Noi românii din mitropolia Ardealului — singuri noi, dintre toate provinciile românești — am putut să ne eluțăm, între grele împrejurări, autonomia bisericii, și în virtutea acestei autonomii, am putut să ne organizăm și conducem dealungul vremii biserică astfel, în cât ea a fost scutită și adăpostul neamului nostru amenințat de atâtea primejdii.

În principiul autonomiei noi am văzut condiția esențială pe seama bisericii de a se păstra ca ceea ce este și ca ceea ce trebuie să fie, în mijlocul poporului. Autonomia bisericească am derivat-o din însăși canonicitatea bisericii, și astfel suntem de părerea că biserică, găsească-se sub împrejurări asupritoare ori trăind în libertate, e datoare față de ea însăși să-și reclame autonomia. O instituție, cu o misiune atât de mare cum este biserică, nu mai atunci poate să sibă conștiința de deplină a acestei misiuni, când ea are posibilitatea de a răspunde de sine însăși, prin factorii săi, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Să păzească Dumnezeu neamul nostru ori când, de a avea o biserică, în conștiința căreia simțământul răspunderii pentru ceea ce trebuie să fie, să nu fie destul de treaz și destul de limpede. Autonomia bisericească trebuie înscrisă nu numai în lege, ci mai presus de lege, ea trebuie adănc înrădăcinată în sufletul credincioșilor. De câte ori reprezentanții clerului și ai poporului gândindu-se la interesele mari ale bisericii, se vor desbrăca de orice considerație de altă natură, totdeauna ei vor realiza principiul autonomiei bisericii.

Această autonomie a bisericii ca o condiție fundamentală pentru buna desvoltare a sfântului așezământ, legea de față o pune în grija corporațiilor bisericești de sus până jos, dela parohie până la corporațiile centrale, o așază în mâna reprezentanților clerului și ai poporului. De aici nu urmează ca răspunderea ierarhilor — marea lor răspundere — pentru biserică, să slăbească. Dar prin această lege chemăm clerul și mulțimea mare a poporului, chemăm biserică cea vie, ca să-și ia și ea partea de răspundere pentru bunul mers al vieții bisericești. În chipul acesta credem că se va întări și mai mult acea comunitate spirituală dintre turmă și păstor, care reprezintă o forță de capetenie a bisericii. Cred că este de prisos să în-

cerc a justifica acest principiu pentru organizarea bisericii noastre.

Aplicarea acestui principiu, așa cum se face în proiectul de lege ce vi s'a prezentat, înseamnă un însemnat pas înainte în legislația bisericii ortodoxe. Un pas atât de avansat nu l'a făcut nici una dintre bisericile ortodoxe, și pot să spun, nici dintre celelalte biserici creștine din lume.

În această organizațiune avem de remarcat un progres care trece peste punctele de orientare care au fost hotărâtoare în organizațiunea bisericilor ortodoxe până acum. Este admis, mă veți întreba, un asemenea progres? Fără îndoială, și în biserică trebuie să existe progres. Nu putem schimba dogmele bisericii, căci sunt de origine dumnezeiască, nu se pot schimba orientările de origine dumnezeiască în ce privește organizarea bisericească; însă în alte privințe, biserică trebuie să țină seamă de necesitățile credincioșilor ei, de cerințele vremilor prin cari trece și de factorii vieții cu cari intră în contact.

Alt aspect a avut biserică creștină cât timp a stat între granițele Palestinei, cu totul altfel s'a înfățișat atunci când a intrat în sfera de cultură greco-romană, altfel în cursul evului mediu, și altfel de atunci încolo. Și cu toate acestea biserică, în ființa ei divină, a rămas neschimbătoare, a rămas consecventă cu principiile cari stau la temelia ființei sale.

Ea s'a adaptat cerințelor și împrejurărilor vremii ca să împlinească cuvintele Apostolului Pavel, care zice: Făcutu m'am tuturor toate, ca pe toți să-i câștig.

Sf. apostol Pavel a asemănat biserică cu un organism viu care știe să se adapteze condițiilor sale de trai, crescând în mod organic și rămânând credincioasă principiilor și scopurilor pe care i le-a dat cel ce a întemeiat-o cu sfânta ei misiune în lume.

Noi am făcut acest pas spre progres în organizarea bisericii, cuprins în legea de față, pentru ca să o putem așeza în situațiunea de a-și îndeplini misiunea ei între împrejurările de astăzi ale vieții neamului nostru. Din acest gând a ieșit legea ce o discutăm și statutul alăturat la ea.

Căci, în definitiv, organizarea bisericii nu-și are scopul în sine, ci ea este numai un instrument prin care biserică să-și poată înfăptui misiunea dela care nu-i permis să devieze nici o singură clipă. Eu sunt convins că numai atunci când biserică se va pătrunde, prin toți păstori și credincioși ei de misiunea divină ce o are în lume, și numai în măsura în care ea va fi în stare să-și îndeplinească această misiune, numai în acea măsură își va îndeplini și misiunea națională în mijlocul poporului. Problema bi-

sericii naționale trebuie adăncită pe temelie aceasta a misiunii religioase morale, care, în primul rând, este hotărâtoare pentru desfășurarea vieții din sânul bisericii.

Pentru ca această misiune să poată fi dusă cu succes la îndeplinire, am chemat în corporațiunile bisericești de sus până jos masele poporului credincios și pe reprezentanții păstorilor săi, preoțimea.

Noi avem încredere în sufletul acestui popor, fiindcă am putut să pătrundem în tainele lui, am putut cunoaște aspirațiunile lui. Avem toată încrederea că acest popor, prin reprezentanții săi trimiși în corporațiuni bisericești va contribui la întărirea bisericii, la ridicarea ei către gloria pe care trebuie să o aibe întru întărirea neamului nostru.

Sunt foarte fericit că am putut să contribuim și noi, Biserica din Ardeal, la alcătuirea acestei legi, prin principiile cuprinse în organizațiunea bisericii noastre.

Am convingerea pe care țin să mi-o exprim dela această tribună, că dacă Ardealul românesc a putut să dea ceva bun și traicnic pentru întărirea țării noastre, aceasta este Biserica sa ortodoxă națională, cu principiile ei de organizare și cu toate comorile pe care le cuprinde într-însa. (Aplauze).

Suntem fericiti că Providența ne-a hărăzit nouă acest rol de a contribui la întărirea țării și a neamului prin cimentul sfîșniei pe care o aduce Biserica.

Domnilor senatori, nu voesc să mai lungesc vorba. Țin totuși să dau o asigurare în numele bisericii din Ardeal.

Între dispozițiunile transitorii ale acestei legi veți găsi menționat congresul nostru național din Ardeal, cu organul său executiv, consistorul metropolitan. Măsura aceasta s'a luat pe urma unei înțelepte prevederi și fiindcă satisface unei necesități, care este adănc simțită în desvoltarea vieții noastre bisericești din Ardeal.

Ca Mitropolit al bisericii ardelenne țin să dau asigurarea, că acest congres nu va prejudicia întru nimic desăvârșita unificare a organizațiunii noastre bisericești, ci se va menține în marginile acelor atribuțiuni, pe care în epoca aceasta de tranzițiune nu putem să le rezolvim decât prin aceste organizațiuni ale noastre.

În genere Vă rog să credeți că mai presus de legea aceasta, stăm noi garanție, cu sufletele noastre, ierarhii, preoțimea și întregul popor, pentru nedespărțita unitate sufletească înfățișată prin organizația unitară a sfintei noastre biserici... (Aplauze îndelung prelungite).

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat Dr. Miron Cristea: Să trăiască. (Aplauze).

I. P. S. Sa Mitropolitul Balan al Transilvaniei: ...prin credința și prin aspirațiunile sufletelor noastre (aplaude) vă dăm D-Voastră și țării întregi, cheazășă unificării noastre desăvârșite și prin munca noastră ne vom strădui ca biserica, precum în trecut așa și de aici înainte, să păstreze sufletul neamului nostru curat, plin de idealism și în stare de a se avânta spre toate bunurile culturale și civilizației, care fac tăria unui popor. (Aplauze frenetice).

Mai mult decât prin această lege, Vă rugăm să credeți că stăm cheazășă a unificării noastre, prin inimile, prin gândurile, prin simțămintele pe care o clipă nu vom sta la îndoială, între orice împrejurări, să le socotim una și nedespărțite cu palpitările D-Voastră și ale fraților noștri de pretutindeni. (Aplauze îndelung repetate).

Și noi, păstorii bisericii, ne vom strădui ca să ne pătrundem de sfîșnia misiunii noastre și alimentându-ne sufletele din izvoarele de inspirație ale idealului nostru evanghelic, ne vom strădui ca prin apostolat viu să ducem cuvântul adevărului și darul cel dumnezeiesc dela o margine la alta a țării noastre, încât la această putere sufletească, care rezidă în biserică, țara, în clipe de bucurie ca și în clipe grele, să poată face apel, ca la o forță nebiruită, care va ajuta neamul să scape dincolo de orice primejdie și să se apropie de misiunea sa în lume. (Aplauze).

Cu această hotărâre a sufletelor noastre asociez binecuvântarea mea la binecuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitului Moldovei și a I. P. S. Sale Mitropolitului Primat, ca această lege să aducă roade cât mai îmbelșugate pentru poporul nostru credincios, pentru țară și pentru sfânta ei biserică ortodoxă română. (Aplauze nesfârșite). Amin.

Unificarea organizației bisericești

În ședința senatului, ținută în 24 Martie 1925, s'a discutat și adoptat în unanimitate de voturi proiectul de lege, privitor la reforma organizației bisericii ortodoxe române, prezentat de dl ministru al cultelor, **Al. Lapedatu**.

Unificarea organizației unei instituții, care trăise sub patru regimuri deosebite, se realizează prin acest proiect, întocmit pe temeiuri chemate să promoveze și să întărească desvoltarea cât mai desăvârșită a acestei instituții.

Biserica ortodoxă din România veche, din Transilvania, din Basarabia și din Bucovina, după amănunțite studii și debateri, la care au participat toți factorii interesați, a alcătuit proiectul organizării de unificare, având în vedere trebuințele și interesele noastre superioare, naționale și bisericești.

Fie ca noua lege de reformă să devie cât mai priincioasă pentru susținerea și înflorirea organismului bisericii și al statului român, chemat să și îndeplinească, prin aplicarea învățăturilor evanghelice, o misiune civilizatorie în acest orient al Europei.

Despre ședința senatului dela 24 Martie 1925 publicăm următorul raport:

Ședința se deschide la ora 320 d. a. sub prezidenția dlui M. Pherekyde.

Pe banca ministerială sânt dnii: **Al. Constantinescu**, general Văitoianu, **Al. Lapedatu**, **N. N. Săveanu**.

P. S. Episcop Lucian al Romanului, raportor, dă citire documentului său raport la proiectul de lege pentru unificarea organizației bisericii ortodoxe române.

Raportul sfârșește cu următoarele cuvinte: În proiectul legii care vi se prezintă își află expresiune fidelă statutul organic al bisericii ortodoxe române din Transilvania, anume în concepțiunea genuină a marelui arhiepiscop și mitropolit Andrei Șaguna, deci cu lacunele întregite și cu scăderile, indicate de experiența celor 70 de ani, îndreptate. Legea, care cuprinde principiile de organizare autonomă, este opera guvernului, ear statutul care arată modalitatea de aplicare a acestor principii, este lucrarea organelor bisericești; statutul face parte integrantă din lege, de aceea vi s'a prezentat împreună, ca prin votul Dvoastre să-l investiți cu putere de lege și să devină astfel obligator pentru biserica întreagă. Legea, în principiile ei de bază și în formele de aplicare, constituie un progres remarcabil față de toate legile similare din trecut. Dar nu lătra legii, care omorâ, ci spiritul ei care vivifică, garantează bonitatea unei legi. Acest adevăr stă mai ales față de legea bisericească care țineste la refacerea sufletelor; deci cei chemați să-i dea viață, prin apli-

care ei, trebuie în sufletele lor să aibă tăria de credință și zelul de propovăduire al Apostolilor, gata a se jertfi oricând pentru triumful adevărului. Răspunderea pentru soarta viitoare a bisericii ortodoxe române cade cu greutate în primul rând asupra ierarhiei și apoi asupra colaboratorilor mireni, chemați la muncă în viața Domnului. Deodată cu sufragiile Dvoastre pentru această lege, împlor și harul lui Dumnezeu asupra țării românești și asupra bisericii ortodoxe române. —

Sanctitatea sa patriarhal **Miron**, spune că legea aceasta de unificare este cea mai importantă din toate câte s'au adus acum.

Biserica este aceea care ni-a păstrat tradiția și neamul.

Poporul, chiar dacă nu știe carte, este totdeauna în strânsă legătură sufletească cu biserica. Școala și armata sânt și ele două instituții importante, dar ele privesc numai o parte din popor, pe când biserica este aceea care a făcut și a ținut strânsă unitatea neamului nostru.

Noi în trecut am avut o singură biserică pentru tot neamul. Această biserică ni-a dat și ni-a păstrat credința și ni-a păzit țara de toate primejdiiile și invaziile barbare.

Toate dificultățile dintre noi s'au topit în jurul bisericii.

Vorbind apoi de autonomia bisericească, oratorul spune că ea trebuie să fie ceva special, în raport cu trecutul nostru bisericesc.

Aminteste marelui rol pe care l-a avut în trecut biserica noastră, când Mitropolitii erau președinți ai divanurilor ad hoc și chiar locuitori de Domni.

Așa de mare era legătura dintre biserică și stat, încât unul din Domnitori, Constantin Brâncoveanu, a murit ca un ucenic pentru biserică.

Acolo unde interesele statului se ating cu ale bisericii, noi am admis o concurență armonică, noi am căutat să dăm Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.

Sanctitatea Sa, discutând mai departe principiile călăuzitoare ale Intocmirii lei, spune că autonomia bisericească nu poate suferi nici o schimbare, prin instituirea diferitelor consilii de mireni specialiști. Dimpotrivă noi, ca conducători ai specialiștilor, ave a nevoie de lumina mirenilor specialiști, pentru a ne îndeplini cu folos misiunea noastră.

Biserica nu este numai clerul, ci tot poporul. De aceea este un principiu democratic de a se introduce concurența poporului la diferitele lucrări care sânt de folos bisericii.

S'au adus învinuirii că prin această concurență s'ar laiciza biserica. Această învinuire nu este întemeiată. Toate măduarele unui organism trebuie să concureze la oaltă pentru bunul mers al acestui organism.

Din această concurență nu pot ieși decât rezultate foarte îmbucurătoare.

De altfel, introducerea mirenilor în treburile bisericești nu este inovație.

Ca exemplu aminteste că chiar Radu Vodă, la începutul v-ului 16, a făcut apel la mireni pentru conducerea treburilor bisericești.

Face apoi istoricul organizației bisericești din vechiul regat și din Ardeal. Voevozi principalilor domnăre au contribuit la întemeierea episcopatelor din Ardeal. Acești voievozi trimiteau acolo episcopi români ortodocși.

Citează numeroase exemple cu episcopate înființate de Ștefan cel Mare și de alți voievozi.

Între sfîșnicii acestor voievozi a fost totdeauna câte un episcop, care concuira cu voevodul la întărirea bisericii ortodoxe și la ferirea ei de prigonirile eterodocșilor.

Jertfa voievozilor noștri a mers foarte departe pentru salvarea credinței fraților din Ardeal. Dacă n'ar fi fost acest mare interes al voievozilor pentru biserica din Ardeal, Dumnezeu știe dacă armata Regelui Ferdinand I. ar fi găsit în Ardeal acel suflet creștin românesc.

În vremurile acele grele pentru neamul nostru de peste Carpați, toate întocmirile și legile bisericești de aici, treceau acolo neștirbite.

Mulțumește lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să avem o lege bisericească de unificare pentru tot neamul românesc.

Biserica noastră este obligată a arăta recuștința sa d-lor Octavian Goga, fost ministru al cultelor, și **Al. Lapedatu**, actual ministru care au contribuit foarte mult la întocmirea acestei mărețe opere. De asemenea nu putem uita lumina pe care ni le-a dat, la întocmirea acestei

legi, dl ministru Al. Constantinescu. Toată recunoștința noastră se cuvine acestor bărbai și înțregului guvern, care n-a dat unificarea organizației bisericești.

Indată după înfăptuirea acestei opere, se impune reorganizarea seminarilor noastre, pentru ca să putem avea slujitorii conștienți și pricepuți ai bisericii noastre.

Sancțiunea Sa roagă pe toți dnii senatori să voteze această lege cu dragostea pe care au arătat-o totdeauna bisericii noastre strămoșești.

I. P. S. Mitropolit Pimen al Moldovei și Sucevei spune că atunci când parlamentul unui stat constituțional democrat, — cum e statul nostru, — e chemat să legisla în materie de ordine bisericească, sau mai bine zis în ordine politico-bisericească, cum e proiectul de față, această adunare națională iese din cadrul obișnuitelor sale lucrări și trece pe un teren mai mult de ordine suferescă.

Nu mă tem de loc, când întrebunțez acest termen de politică sau politică bisericească, pentru că biserica noastră strămoșească e biserica neamului.

Biserica noastră românească are marele privilegiu de a fi națională și biserica de stat. De aceea, cu drept cuvânt în constituția nouă ca și în cea veche, se numește dominantă a statului.

Ea a suferit odată cu poporul și a bucurat odată cu el. Ea n'a căutat niciodată sprijin în afară de hotarele țării, nici în vremile cele mai primejdioase.

Poporul nostru și-a păstrat sufletul curat în toate împrejurările grele care au trecut peste neamul și țara noastră, precum s'a văzut și în marele război, în care soldatul nostru nu s'a lăsat să fie bolșevizat, ci s'a luptat cu vitejie, vărsându-și sângele pentru înfăptuirea României de azi.

După fericitul eveniment al unirii tuturor ținuturilor românești într-un singur stat, se impunea să ne ocupăm și de unificarea bisericii noastre ortodoxe, având o singură unitate de conducere și de organizație.

A urmat la cuvânt I. P. S. Sa Mitropolitul nostru **Nicolae** a cărui vorbire o publicăm în fruntea foii noastre.

I. P. S. S. Nectarie, Mitropolitul Bucovinei, spune că dela 1775—1918 biserica noastră ortodoxă română din Bucovina a trăit sub o stăpânire străină pe neam și lege, și și-a căutat mângâiere în sfânta rugăciune din biserică, unde se mai cântau melodii vechi bisericești și se auzea graiul românesc, lăsat de la străbuni.

Începând cu anul 1848, a încercat populația ortodoxă română din Bucovina, în frunte cu boierimea română rămasă încă în vechiul suflet românesc, să și recapete drepturi care aici nu se mai cunoșteau.

Când la anul 1868 biserica ortodoxă română din Transilvania și Ungaria a primit un congres bisericesc, ca un factor pârtaș cu epis-

copatul la cărmuirea bisericească, a erut și clerul și poporul din Bucovina un asemenea congres.

Dar această siguranță și nădejde, diplomația austriacă și-a o menție, dar să și o amâne, astfel ca biserica ortodoxă să nu-și vadă visul realizat.

Mâna lui Dumnezeu, viteja armatei române în frunte cu viteazul nostru Rege Ferdinand și cumintenții conducătorilor neamului nostru, au contribuit ca la împlinirea vremii cu sângele a 800 000 de martiri, să fie zdrobite lanțurile de robie ale neamului nostru și frontierele nenaturale puse de dușmanii țării noastre, și să devenim earăși o țară cu un suflet, cu un neam și o lege.

Cu votarea acestei legi se contribuie ca biserica să revină și să devie tare ca granițul, cum era în trecutul nostru, precum a purtat în luptă steagurile biruitoare ale Mihailor, Ștefanilor, Basarabilor și celorlalți demnitari din trecut.

Credința noastră este amestecată cu pământul și cu țărina acestei țări, ea este dospită în inimile și cugetele noastre.

I. P. S. Sa Arhiepiscopul Gurie al Basarabiei declară că lipsa de unitate în organizarea bisericii nu s'a simțit nicăieri ca în Basarabia.

Prin prezentul proiectul de lege toate lucrurile rele se vor înlătura.

În 1920, noi basarabenii, proștii împreună cu mirenii am arătat în scris prin rezoluții luate, cum înțelegem să fie organizată biserica românească. Noi cei dinții am propus Patriarhatul, care s'a realizat acum spre binele bisericii și neamului nostru, și fericii sântem când vedem în fruntea bisericii ortodoxe pe primul patriarh Miron.

După ce mai vorbește pâr. Proștescu în discuțiune generală, dl președinte dă cuvântul dlui **Al. Lăpădatu**, ministrul cultelor și artelor.

Dsa spune că legea de unificare va pune biserica noastră în stare de a-și îndeplini misiunea în mijlocul poporului. Ea rezolvă în același timp și o problemă foarte însemnată, problema cultelor. Căci, conform constituției, toate cultele trebuie să se organizeze cât mai liber.

După legea unificării bisericii ortodoxe, după legea regimului cultelor, va urma legea normelor după care statul va trebui să vină în ajutorul tuturor cultelor de pe teritoriul românesc.

Di ministru arată apoi raportul în care se găsesc diferitele culte, cu privire la starea materială între ele. Această stare materială constă în pământuri și în venituri bănești.

Pe când la ortodocși parohiile sânt foarte mari, veniturile sânt foarte mici, și ele nu se pot susține. La celelalte culte, dimpotrivă, parohiile au foarte puține credincioși, dar veniturile sânt foarte mari. De pildă, ortodocșii nu pot să susțină decât 3 la sută din parohii, pe când luteranii pot să susțină până la 80 la sută. În consecință, sistemul de subvenționare al cultelor de

cătră stat, trebuie radical schimbat. Căci, dacă statul este dator să susțină cultele, apoi aceasta trebuie să'o facă în mod echitabil. Vă rog să votați legea aceasta, deoarece ea va promova toate interesele mari culturale și spirituale ale neamului spre fericirea bisericii și poporului.

Se votează apoi în unanimitate luarea în considerațiune a legii și se procedează la votarea pe articole.

După ce se votează art. 1—14 nemodificate, Senatul ridică ședința la ora 6 și jumătate, anunțând ședința de noapte.

Ședința se deschide la ora 6 și jumătate seara, sub președinția dlui Toni Iliescu.

Pe banca ministerială dnii: **Al. Constantinescu**, **N. N. Săveanu**, **Cipăianu** și **Al. Lăpădatu**.

Se continuă discuțiunea și votarea pe articole a legii pentru organizarea bisericii ortodoxe române.

Art. 15, la care se propusese amendamente prin care cere se să se reverse, din pădurile statului, cantitățile de lemne necesare încălzitului la episcopii, —

Di ministru **Al. Constantinescu** a răspuns că va acite părcele din pădurile statului, din care episcopii să-și aprovizioneze cantitatea de lemne necesară, iar din restul ce va rămasi să-și îmbunătățească bugetul.

Comitetul delegaților își însușește amendamentul dlui **G. Popovici**, cu modificarea propusă de dl ministru **Al. Constantinescu**, urmând să se redacteze un articol care să fie contopit cu art. 45.

Art. 21 se votează astfel modificat.

Art. 22—38 sânt votate de asemeni fără modificări.

Art. 38 i se aduce o ușoară modificare.

Art. 39—45 sânt votate fără modificare.

După cuvintele rostite de Mitropolitul Sucei **Al. Blajului**, legea este pusă la vot și întru-neste **unanimitatea** voturilor senatorilor prezenți.

Di ministru mulțumește dlor senatori pentru munca depusă și își exprimă mulțumirea sufletescă, că prin organizarea bisericii ortodoxe se va consolida formidabila pavăză a statului nostru care o reprezintă biserica creștină, una și nedespărțită.

Di ministru **Al. Constantinescu** spune că ziua de azi e una dintre cele mai înălțătoare ale neamului nostru.

Biserica n-a fost sprijinită de-a lungul secolelor până la completa desrobire, și tot bisericii i se cuvine deci să i închinăm acest moment culminant din viața Statului român.

S. S. Patriarhul Miron încheie seria cuvântărilor, dând binecuvântare tuturor celor ce-au contribuit la organizarea bisericii.

Proiectul de lege, votat de senat, a fost depus în 27 Martie de dl ministru **Al. Lăpădatu** pe biroul camerei, unde a fost luat în considerațiune în ședința din 2 April 1925.

FOIȘOARA

Predică pentru postul Păresimilor

Iubiți creștini, — Ne aflăm în postul Păresimilor și ne apropiem de săptămâna mare, când Mântuitorul Hristos a pățimit pe lemnul crucii, dându-ne pe sine jertfă de rescumpărare pentru mulți.

Biserica creștină a așezat acest sfânt post ca timp de îndreptare a vieții, de înnoire a sufletelor și de împreunare a omului cu Dumnezeu. Unirea noastră cu Dumnezeu o facem cu sufletele noastre, prin două mari taine dumnezeiești, așezate de Fiul lui Dumnezeu: tainele **pocăinții** și **cuminecării**.

Nimenia nu este în lume fără de păcat, numai singur Dumnezeu. Noi, fiul Lui, sântem supuși smintelelor, păcătulm atât în contra lui Dumnezeu, cât și în contra deaproapelui.

În contra lui Dumnezeu păcătulm prin suialme la adresa numelui lui Dumnezeu, prin necinsteirea Duminicii, zilei Domnului, și prin închinare la idolul patimilor trupului. În contra deaproapelui, prin necinsteirea părinților noștri, prin furturi și jurământuri strâmbe, prin ucideri, călcând astfel amândouă poruncile mari dum-

nezezești, care ne îndeamnă zicând: «Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta, dar și pe vecinul tău ca însuși pe tine».

Mântuitorul Hristos învață pe apostoli zicând: «Și vor fi semne în soare, în lună și în stele» (Luca c. 21—25), și «puterile cerurilor se vor clăti» (Luca 21—26), și «vor vedea pe Fiul omului venind pe nori cu putere și cu mărire multă» (Luca 21—27). «Ca o cursă va veni peste fața a tot pământul, priveghiati dar în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a sta înaintea Fiului omeneșc» (Luca 21—35, 36).

În fața acestei arătări, a Fiului lui Dumnezeu, care va judeca lumea dela marginea pământului până la marginile ei, cum vom putea sta noi cei cari pururea păcătulm, ale căror inimi se îngreunează cu grăjile lumii? Cum vom putea sta cu sufletele liniștite în fața judecării celei mari a lui Hristos, care va fi și nu va trece, căci însuși a zis: «Căci și pământul vor trece, numai cuvintele mele nu vor trece» (Luca 21—33).

Răspunsul la aceasta întrebare ni-l putem da noi înșine.

Dumnezeu însă în grija Sa pentru mântuirea noastră, nevrând moartea celui păcătoș, ci să se înfocăre și să fie viu, ni-a pus la în-

demână și mijloacele de curățire, ușile de scăpare, prin care intrând să ne putem face fiili Celui de sus, dela care ne-am depărtat în urma păcatelor. Ni-a dat, prin Isus Hristos, tainele legii celei nouă; între acestea două despre care vom vorbi azi sânt: taina **pocăinții**, pentru împăcarea omului cu Dumnezeu, și **sfânta cuminecătură**, pentru împreunarea noastră cu Hristos, Fiul său.

Se vedem întâi, ce e pocăința, pe uruă vom vorbi despre sfânta cuminecătură.

Mântuitorul lumii spunea o pildă zicând: Un om avea doi feciori. Cel mai mic, cerându-și partea de avere părintească, s'a dus în lume și cheltuindu-și-o în păcate, a ajuns slugă la un boier ca păzitor de porci. După multă vreme de suferință, foame și golătate, cându-se de păcatele ce le-a făcut, a revenit la casa părintească și căzând în genunchi înaintea tatălui său, se ruga plângând: «Tată, greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sânt vrednic a mă numi fiul tău; dar primește-mă numai ca pe una din slugile tale». Vă aduceți aminte că e vorba de pilda fiului răătăcit din evanghelie. Șitiți că tatăl său, — în loc de a-l respinge ca pe un nevrednic care și-a cheltuit întreaga avere în desfătări păcătoase, — l-a primit cu bucuria unui părinte pururea iubitor de fiil săi, l-a îmbrățișat,

Organizarea bisericii ortodoxe române

Din raportul P. Sale episcopului Lucian al Romanului, cu ocazia luării în discuția senatului a proiectului de lege pentru organizarea bisericii noastre, mai reținem următoarele părți:

Una dintre preocupările principale și constante a guvernelor României întregite a fost crearea unei legi de organizare unitară a bisericii ortodoxe române, care în momentul unirii politice avea patru regimuri deosebite. Stăruința celor cu cădere a alcătuit proiectul legii de organizare unitară și, fazele prin care a trecut această chestiune, sânt pe larg și fidel arătate în capitolul II din documentata expunere de motive a lui ministru de culte Al. Lapedatu. Timpul a nivelat deosebiri de vederi și de concepții, jubileu de neam și de țară a înălțat neîncrederea dintre frați, iar dragostea față de biserica strămoșească a apropiat și a înfrățit sufletele în așa măsură, încât legea care vi se prezintă spre votare, este rodul înțelepciunii patriotice și a dragostei frățestre a tuturor factorilor chemați la conducerea armonică, clerici și mireni deopotrivă.

În art. 22 din constituțiune se fixează situația bisericii ortodoxe, care este și rămâne neatârnată, autocefală în afară și dominantă în lăuntrul țării, având organizație unitară cu participarea elementelor ei constitutive, clerici și mireni, și având dreptul de a-și reglementa, conduce și administra, prin organe proprii și sub controlul statului, toate chestiunile sale religioase, culturale, fundanționale și epitropicești.

Pe temelia acestor principii este clădit marelui edificiu al autonomiei bisericești din legea prezentă. În cadrele autonomiei clădită pe cele mai largi baze ale sinodalității, conducerea în biserică este rezervată ierarhiei, de sus până jos; ierarhia prezidează, inițiază, conduce, decide și execută, în chestiuni dogmatice și canonice în mod suveran; în chestiuni culturale, fundanționale și administrative cu participarea și conducerea elementului mirean.

Unitatea de conducere este garantată prin organele guvernării centrale: 1. *Sfântul Sinod*, suprema autoritate centrală în chestiuni dogmatice și canonice pentru biserica întreagă; 2. *Congresul național-bisericesc*, cea mai înaltă corporațiune reprezentativă și deliberativă pentru toate chestiunile culturale, fundanționale, filantropice și epitropicești; iar ca organe executive ale acestor înalte corporațiuni centrale sânt: a) *Consiliul central-bisericesc*, compus din câte trei reprezentanți ai fiecărei mitropolii (1 cleric și 2 mireni), aleși de congresul național-bisericesc, și b) *Eforia bisericii ortodoxe* pentru administrarea fondului general-bisericesc și pentru conducerea tuturor afacerilor economice și financiare ale bisericii întregi. Eforia are în frunte un directoriu compus din trei membri, dintre care unul numit de Ministerul de finanțe, are

doi aleși de către congresul național-bisericesc (1 cleric și 1 mirean).

Unitatea de organizare este asigurată prin uniformitatea organelor — reprezentative și executive — ale tuturor părților constitutive: parohie, protopopiat și eparhie; această unitate de organizare reiese și din modul de constituire și de funcționare a acestor organe reprezentative și executive cu aplicarea principiului electiv constituțional și a principiului de participare a elementului mirean, în propoziție de $\frac{1}{2}$ clerici și $\frac{1}{2}$ mireni, în toate corporațiunile reprezentative și deliberative ale bisericii; această unitate de organizare mai este garantată și prin uniformitatea de constituire și funcționare a instanțelor disciplinare și judecătorești pentru clerici, cu trei instanțe: 1. Consistorul spiritual eparhial; 2. Consistorul spiritual mitropolitan de pe lângă cele trei mitropolii istorice (București, Iași și Sibiu) ca instanță de apel și 3. Consistorul spiritual central de pe lângă sfântul sinod, ca instanță de recurs și pentru asigurarea unității de jurisprudență.

Biserica este instituțiunea de origină d. vină, care, spre deosebire de alte instituțiuni moderne, își trage puterea de viață din învățăturile evanghelice, și nu din păturile largi ale maselor populare. Obiectivul activității sale fiind pogorârea în suflute a adevărului, a binelui și a frumosului, biserica devine un organism viu, militant, pururea activ, care păstrând temelia largă și solidă a adevărilor eterne, trebuie să îmbrățișeze toate problemele pe care viața în evoluție i le scoate la suprafață și să întrebunzeze metodele cele mai potrivite pentru realizarea lor.

Iată pentru care motive legiuitorul în constituțiunea bisericească prezintă, motivul de rezultate îmbucurătoare dobândite mai ales în biserica ortodoxă din Transilvania, a făcut apel la colaborarea elementului mirean pentru promovarea intereselor morale, culturale și filantropice ale credincioșilor. Prin introducerea elementului mirean în corporațiunile reprezentative ale Constituției bisericești, energia și puterea de acțiune a bisericii se mărește, fără ca principiul ei ierarhic să sufere cea mai mică slăbire. Dacă bisericii ortodoxe române, mai ales acum după introducerea elementului mirean, nu i se poate aduce învinuirea că ar fi «clerică», ceea ce n'a fost nici odată, tot atât de puțin îndreptățită este obiecțiunea acelor cari zic că s'ar fi «laicizată».

În alcătuirea logică și armonică a dispozițiilor din actuala lege de organizare, principiul ierarhic cu cel democratic își dau mâna fără să se împreune, se îmbrățișează fără să se amestece; peste autoritatea conservatoare a bisericii se revărsă suflul cald și înviorător al progresului și al libertății.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

sărutat și îmbrăcat, și dându-i înel în degetul lui, a tăiat cel mai gras vițel din curtea lui bogată pentru a se veseli, căci fiul său cel pierdut s'a îndreptat, mort fiind a învia.

Închipuiți-vă acum că tatăl celor doi feciori e însuși Dumnezeu, iar fiul cel răscălit sântem noi, oamenii, fiul lui Dumnezeu, cari păcătuiam față de Stăpânul nostru ceresc, folosind partea de avere sufletească, cu care ne-a înzestrat, pentru împlinirea patimilor trupului. Tălăci, averea sufletului nostru, adică sănătatea, minerea, înțelepciunea, și toate darurile bogate ce ne sânt date de Dumnezeu, le trecem în lumi străine de lumea cea curată în care petrece Dumnezeu și în care ar trebui să rămânem și noi prin pacea, dragostea frățească și curățenia vieții noastre. Da! le trecem în lumea largă a păcatelor și cheltuiindu-le, ca fiul cel răscălit din evanghelie, sufletul nostru ajunge la marginea pierzării, robindu-se de diavolul, din a cărui slugărnice nu va putea fi mântuit, decât urmând calea pocăinții, a părierii de rău pentru păcat, a întoarcerii lui către Dumnezeu, prin mărturisirea păcatelor săvârșite, cu făgăduință de îndreptare.

Tatăl din pilda evangheliei a iertat și primit pe fiul său răscălit, așezându-l de nou în starea de mai înainte avută la casa părintească.

Tot asemenea primește Dumnezeu pe ori care creștin căzut în păcate, dacă și le mărturisește Domnului cu lacrima pocăinții și gândul de îndreptare.

Fiul răscălit a intrat din nou în curtea și averea tatălui său: omului păcătos, dar îndreptat prin pocăință, i se deschide din nou drumul ce l duce la Dumnezeu, făcându-se earșă pârtaș bunurilor sufletești ce le-a pierdut prin păcat, și făcându-se fiul Celui de sus.

Biserica noastră așteaptă de la fiecare credincios al său, ca în timpul Postului mare al Părescilor să facă o repravire asupra vieții sale petrecute de la mărturisirea din urmă, și întru cât a trăit în păcate grele ori ușoare, să-și întoarcă gândul spre Dumnezeu, și plecându-și inima și genunchile, să-și mărturisească dohovnicului toate păcatele, pentru ca să poată pleca înainte pe cărarea luminoasă care îl împreună cu Dumnezeu.

Iubiți creștini! Dacă tăina pocăinții împreună cu mărturisirea păcatului e mijloc de a reveni la Dumnezeu, care e ținta cea mai de pe urmă a omului pe pământ, a doua tăină mare și mântuitoare care îi dă omului și pece-tea iertării și unirii lui cu Dumnezeu, e tăina sfintei cuminăcături.

Mântuitorul Hristos a zis: «Cel ce mă-

Alegerea de episcop al Arad

Pentru întregirea scaunului episcopesc al diecezei Aradului Consistorul eparhial al acestei dieceze, cu consensul înalt Preasfințitului Mitropolit NICOLAE, a convocat sinodul eparhial-electoral pe ziua de 3 Mai, a. c. în Dumineca Minorosilor.

Acest sinod va fi prezidat de însuși I. P. S. Sa Mitropolitul.

Șapte ani dela unirea Basarabiei. În ședința senatului dela 27 Martie a. c. P. S. Sa episcopul Iustinian Teculescu remarcă împlinirea de șapte ani dela unirea Basarabiei cu patria mamă, P. S. Sa a zis:

«Ca episcop al Cetății Albe-Ismael, spune oratorului, simt îndemnul de a releva însemnătatea momentului și tot odată de a spune fiilor mei duhovnicești și fraților mei români din Basarabia că nu poate să fie cu adevărat suflet românesc, acela care ar aduce vreo cărtire asupra zilei de 27 Martie 1918. Și ori cât de noroasă și vijelioasă ar fi o altă zi mai în urmă, totuși lumina și seninul acelei zile nu este ertat nici unui suflet românesc să-l cătească.

Pentru ca evenimentul acesta mare, unirea care s'a făcut, să fie și mai reală, să mi dai voie să rog înaltul guvern să construiască cei de toate felurile în Basarabia. Pentru că acolo unde nu poate umbla omul, nu poate umbla cultura, unde nu umblă trenul nu vine civilizația.

Să ne inspirăm din ce a fost mare în trecut și să le avem continuu în fața noastră, în faptele noastre pentru viitor.

Di Al. Constantinescu, ministrul al domeniilor, se asociază și dsa, în numele guvernului, la această zi de sărbătoare.

Liga antialcoolică din Bucovina a adresat către Consistorul arhiepiscopesc din Cernăuți o adresă prin care roagă să se ia următoarele măsuri în scopul combaterii alcoolului: a) designa 2 preoți abstenenți, buni predicatori, ambulanți, cari să meargă din sat în sat și să predice în contra beției; a) înființa la mănăstiri tipografii, și călugării să tipărească biblia, calendare, cărți de rugăciune, broșuri și foi antialcoholice, foile bisericești și imprimările de care are nevoie eparhia (condici, certificate de botez, de cununie și de moarte etc.); a) publica un premiu pentru cea mai bună carte antialcoolică tipărită în anul 1925 de un preot bucovinean; a) da ordin catehizatorilor să vorbească regulat elevilor despre pericolul alcoolului; a) primi în seminarul arhiepiscopesc numai candidați abstenenți; a) interzice preoților de a bea în localuri publice și de a fuma tutun pe stradă și în localuri publice; a) recomanda preoților dedați alcoolului să părăsească de bună voie slujba la altarul Domnului.

năncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine petrece și eu întru el; trupul meu este adevărată mâncare și sângele meu adevărată beaură; care nu pierie, ci rămâne întru viața de veci» (Ioan VI 55, 56).

Taina aceasta mare și mântuitoare a așezat o Domnul Hristos la cina cea de taină în Joia Patimilor Sale. Sfîșind pâinea și vinul le a zis ucenicilor Săi: «Luați măncați». și «beți dintru acesta toți... Așa să faceți și voi întru pomenirea mea». Adecă, după cum Hristos a cuminecat pe apostolii Săi în trupul și sângele Său cel ceresc, așa să facă și ei, să deie și ei sfînta cuminăcătură tuturor celor ce vor veni la el să-și mărturisească păcatele lor, dorind a se împreuna cu Hristos.

De atunci urmașii lui Hristos, apostolii și următorii lor, preoții, în toate veacurile au împlinit și vor împlini porunca Domnului, cu puterea și darul ce li s'a dat prin limbile de foc, săvîrșind taina mare a sfintei jertfe celei fără de sânge. Căci, dacă Mântuitorul numai odată s'a jertfit pe cruce cu trupul Său cel pămîntesc, de atunci nefcetat se jertfește în trupul Său cel ceresc cu care a înviat din morți, în toate Duminecile și praznicele noastre pe altarele bisericii, pentru ca tot creștinul care vrea să se sfințească întru Hristos și să petreacă întru el

Gratuitatea serviciilor religioase

Temelia activității preotului este Isus Hristos. Demnitatea preotească, conștiința chemării noastre, ne leagă de Domnul. Lipsa acestei legături în timp de pace, prezintă persoana preotului sub aspectul disprețului, iar în timpuri mai grele preotul îndură mai mult decât disprețul... părăsire totală.

O temelie a activității preotului este și dragostea către biserică, unde nu sânt trădări ca a lui Iuda, ci numai binele bisericii și mântuirea sufletelor. Evident, că preotul trebuie să se păzească a nu fi obiect de dispreț, sau ceea ce este și mai mult: să nu cadă cu totul. Căci nu biserica va cădea, ci tagma, dacă nu avem paza amintirii. Lipsa de răvnă a unora a putut face să se ivească părerea, că preotul se va feri de dispreț și alte urmări, între altele prin renunțarea la remunerarea serviciilor religioase. Nu vom să resuscităm susceptibilități, amintind pe aderenții acestei păreri eronate, dar ne simțim datori a o combate, crezând că argumentele aduse de noi vor fortifica răvnă slujitorilor altarului.

Întâi de toate preotul de oare-unde trebuie să trăiască, și astfel fie că este plătit cu salariu fix sau pe altă cale, serviciul religios nu mai este gratuit. S'ar putea vorbi cel mult de abandonarea cazurilor foarte rare ale tocmelilor, ce se fac la anumite servicii religioase. Nici decum nu poate fi însă bună soluționarea cauzelor aversiunilor, ce se ivesc față de preoție, dacă serviciile religioase s'ar face gratuit în înțelesul cerut de anumite persoane.

Pe Mântuitorul mai înainte l-a urât lumea (Ioan 15 v. 17-18) mai mult decât pe toți, ceea ce voesc să muncească pentru răspândirea împărăției lui. Noi credem tare, că se vor deschide ochii oamenilor și patimile se vor liniști, că dacă Mohamed nu este azi urgisit de lume, deși prin foc și sabie și-a răspândit doctrina, — dacă Nerón, Tiberiu sau Domițian abia dacă s'au mai pomenesc cu dispreț, — deși au fost spaima creștinismului, — de ce oare ar rămânea urgia tocmai asupra preoților, cari săvârșesc misiunea lor în numele Fiului

să-L poată avea în toată vremea în jertfa pâinii și a vinului din jertfelnicul sfintei liturgii. Aici tuturor ni se îmbeie zicând: «Luați mănăci... și beți dintru acesta toți...», ca luându-l în trupurile noastre, să primim ca apostoli pătetea sfînteniei și împreunării cu Hristos.

«Eu sânt pâinea vieții» (Ioan V, 48) zicea Mântuitorul Hristos. «Eu sânt pâinea cea vie care s'a pogorât din cer; de va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veci, și pâinea care eu voi da trupul meu este, pe care îl voi da pentru viața lumii» (Ioan V, 51). Să ne apropiim și noi, iubii creștini, cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste către această pâine a vieții, ce ni se îmbeie din jertfa Domnului, care este Hristos, ca să avem viață întru numele Lui, și gustând toți dintr-o pâine și dintr-un pahar, să ne împreună în sfânta cuminăcare cu Hristos Domnul nostru, care earăși va veni să ne judece faptele noastre, și aflându-ne pe toți măritușiți, înoți, curățiți și îmbrăcați în haină nouă de nuntă, să ne facă și pe noi părtași ospățului celui mare, plin de toate bunățiile cerești dintru împărăția Sa cea de veci. Amin.

Pr. Iuliu Moldovan

lui Dumnezeu?! Că timpurile sânt grele, nu putem contesta, însă, precum zice fericitul Augustin, timpurile sântem noi (Cuvânt. 311). Cum trăim noi, așa sânt timpurile. Dacă trăim bine, timpurile vor fi bune. Adevărul se potrivește în genere pentru toți, și astfel se potrivește și în referințele lui cu datorile preoției. Este vorba de vrednicia pastorală, care nici cum nu poate fi stăngenică de plata serviciilor religioase. Talentatul scriitor rus, preotul G. Petrov, în cartea sa «Un mare păstor» vorbește cu multă convingere în chestiunea aceasta.

Îată cum vorbește preotul Petrov: «Nu banca statului trebuie să ridice vrednicia pastorală. Aci leacul nu-i în salariu. Salariul e ceva extern. El nu poate îndrepta lucrurile, ci socot că, poate, mai rău le strică. Salariul poate face din preot un funcționar, un funcționar însă de mână a duzezece. Negreșit, în aparență, clerul ar câștiga, nu vor mai avea loc acele cerșitorii și târgueli înjositoare, dar misiunea pastorală nu va face nici un pas înainte. Trebuie luate raporturile interne dintre păstor și păstoriți, iar nu cele externe. Să fie deci parohia o adevărată familie, în care păstoriți să fie tată adevărat, și atunci nu vor mai avea loc nici târgueli, nici năimiri, nici cerșitorii rușinoase și înjositoare. Copiii duhovnicești, vor ști să reguleze traiul tătălu duhovnicesc, nu-și vor cruța punga lor pentru acela, care le dă tot sufletul, tot timpul, toată munca și toată viața sa».

Socot, că aceste cuvinte sânt de mare însemnătate pentru preot, dar și pentru păstoriți. Căci la noi, în biserica noastră, preoția are drepturi divine, iar poporul trebuie să recunoască acele drepturi. Când Mântuitorul a zis: «Aceasta faceți întru pomenirea mea» la așezarea tainei împărțirii, a instituit și preoția. Din clipa aceea datează preoția. Nu oricine poate fi săvârșitor al celor cuprinse în cuvintele Domnului. Ei bine, să vii astăzi și să proclami gratuitatea serviciilor religioase spre a menține pe preot pe piedestalul drepturilor sale sfinte, înseamnă a lecului de friguri pe celce are altă boală.

În tot cazul simțul de jertfă a credincioșilor trebuie alimentat. Evident, că și statul va ști să-și facă datoria, când raporturile interne dintre turmă și păstor au timbrul unei adevărate intimități. Să nu așteptăm totul de la stat, — dar să știm, că dacă ne facem datoria, și statul va fi gata să recunoască datorile sale. Și încă ceva. Fiind adevărat, că cei ce slujesc altarului, dela altar trebuie să trăiască, să nu prea îndepărtăm darurile, ofrandele dela altar. Recompensa trebuie să fie de un caracter cât mai intim. Ori, când îți vine prea din depărtare, se pierde caracterul intimității. Credincioșii cu simț de jertfă vor păstra acest caracter. Să păstrăm și noi cu sfîntenie adevărul, că munca este cea mai sfântă îndreptățire la răsplătă.

Diaconul Dr. Gh. Comșa.

Judecătoria de ocol din Sibiu nu e potrivnică bisericii noastre

Din loc competent ni se comunică, referitor la articolul nostru din Nr. 20, 14 Martie 1923, că la secția referadei de chirii de la ocol Sibiu, din 12 procese foste pendinte înaintea acestei secțiuni, s'au terminat prin sentințe definitive sau alte moduri spre mulțumirea bisericii 11 procese, și numai 1 cauză este pendinte în apel înaintea tribunalului Sibiu.

O lecție de înțelepciune politică

Model cum guvernul a alcătuit reforma administrativă, a nemulțumit pe sași, cari au hotărât să apeleze la rege.

O delegație a sașilor s'a prezintat zilele trecute la Palat. Delegații s'au plâns Suveranului că guvernul nu respectă drepturile minorităților stabilite prin tratatele de pace.

Surzând, Regele Ferdinand a răspuns delegației săsești:

«Și eu sânt minoritar, și cu toate acestea n'am a mă vîta de nimic în această țară. Faceți și d-v. ca mine».

Reprezentanții sașilor, uluiți, priveau cu ochi întrebători pe Rege, neștiind cum să interpreteze cuvintele regale.

Pentru a-i lămuri, Suveranul a adăugat: «Fiți și d-v. bunii români ca mine, și vă vedeți ce bine vă veți simți în țara românească».

Cu aceste cuvinte audiența delegației a luat sfârșit.

Reprezentanții sașilor coborau gânditori scările Palatului Regal: primiseră o frumoasă lecție de înțelepciune.

Adunarea generală a Societății române de înmormântare din Sibiu

pentru anul 1924 s'a ținut Duminecă în 15 Martie. Au participat membri mulți. Împlinindu-se cu sfârșitul anului 1924 un pătrar de veac dela înființarea acestei societăți, la ora 11 a. m. s'a ținut un parastas în biserica catedrală pentru toți membrii repausați ai societății, pomenindu-se în special Victor Tordășianu, Intemeietorul și sufletul acestei societăți, fost secretar dela Intemeiere până la 1916, de atunci președinte până la moartea sa întâmplată la 14 Febr. 1920, Pantaleon Lucaș, primul președinte, decedat la 1922, și Petru Ciora, primul casier al societății, decedat în Dec. 1910.

În adunarea ținută d. a. la ora 3 în sala festivă a «Reuniunii meseriașilor români din Sibiu» președintele societății Timotei Popovici, profesor la școala normală Andrei Șaguna, face un scurt istoric despre activitatea societății, arătând binefacerile ce le-a făcut mai ales pentru membrii mai săraci și apreciind după cuviință meritele Intemeietorilor și conducătorilor de pe vremuri ai acestei societăți. Stăruie deosebit asupra necesității de a aduce cât mai curând la îndeplinire pentru bătrânii săraci neputincioși ce societatea și-a propus să-i înființeze în Sibiu, ca un așezământ creștinesc atât de necesar mai ales în zilele grele de azi și apelează la sprijinul membrilor și a obștei românești pentru a veni în ajutorul înființării azilului.

S'a citit apoi raportul general al comitetului despre activitatea societății cum și raportul casierului despre purtarea socotelilor și despre averea societății în anul 1924. Din aceste rapoarte se constată că în anul 1924 societatea a luat un avânt deosebit în urma reorganizării făcute la 13 Mai 1923 și pusă în aplicare la începutul anului 1924, îndată după aprobarea statutului nou de către înaltul guvern al Țării românești întregite.

Pentru că, pe când societatea dela Intemeiere sa până la sfârșitul anului 1923 a plătit ajutoare în sumă de 60,286.15 lei, pe atunci numai în anul 1924 a plătit ca ajutoare de înmormântare suma foarte însemnată de 75,480 lei.

Pe lângă aceasta s'au amortizat tot în cursul anului acestuia obligații de ale împrumutului de răboi ungar (ce societatea a fost silită să le cumpere în timpul răboiului) în valoare nominală de 6200 lei și s'au cheltuit sume mai mari cerute de noua întocmire, și totuși averea societății a crescut față de anul 1923 cu suma de lei 13,682.98, fiind la 31 Decembrie 1924 de lei 60,499.18.

Avera societății este împărțită pe 3 fonduri. Iatrecare este și un fond pentru înființarea unui azil pe seama bătrânilor săraci neputincioși care numără la 20,000 lei. Acest fond are mai multe legat și anume:

Legatul Victor Tordășianu (2563 lei), Leg. Pantaleon Lucaș (993 lei), Leg. Petru Ciora (314 lei), Leg. Ioan Toma (1565 lei), Leg. Ana Stan n. Vidrghin (2271 lei), Leg. Timotei și Victoria Popovici (2995 lei) la care Intemeietorul său, prof. T. Popovici, a dăruit în anul acesta

proape 1000 lei; Leg. Patriciu și Paraschiva Marcu (1505 lei). Intimeiat de casierul societății Patriciu Marcu, la care legat s'au făcut în anul 1924 dăruiri de peste 1000 lei din prilejul trist al decedării soției d-lui P. Marcu; Leg. Maria Duca n. Imbăuș (300 lei), intimeiat în anul 1924 de secretarul societății Ștefan Duca, tipograf, întru pomenirea regretatei sale soții decedate în anul 1917, și Leg. Dr. Ilie Beu, prin dăruirea cărții sale de membru la societate în valoare de 500 lei.

Adunarea a aprobat socoteliile, a dat descărcare casierului și comitetului și a exprimat mulțumita și recunoștința membrilor pentru munca depusă de conducătorii de azi ai societății. În locul vacant prin moartea membrului din comitet Ioan Roman a fost ales dl. *Ronul Perian*, șeful contabilității arhidieceze. Adunarea a dat împuternicire comitetului să caute mijloacele necesare și, dacă se poate, să procedeze la înființarea azilului pentru adăpostirea acelor bătrâni săraci neputincioși, care nu au pe nimeni mai de aproape ca să îi îngrijească în restul zilelor de bătrânețe. Ca răspuns la îndemnul președintelui în cuvântarea dela deschiderea adunării, membrul Petru Mega dăruiește suma de 100 lei, și apelează și la ceilalți membri prezenți să și dea obolul pentru înființarea cât mai grabnică a azilului. Exemplul d-lui P. Mega a fost urmat cu bucurie și de alți membri prezenți, cum nădăjdum că va fi urmat de toată lumea românească.

Din cele arătate se vede că societatea română de înmormântare din Sibiu este un așezământ de înaltă binefacere pentru obștea noastră românească și că sub conducerea chibzuită și cu dragoste neîntreruptă a conducătorilor ei de azi ea dă roade din cele mai frumoase.

De aceea dator este fiecare român să o sprijinească prin înscrierea sa ca membru, sprijinindu-se astfel și pe sine prin asigurarea sumei de 500 până la 4000 de lei în schimbul unor plăți lunare de tot mic.

Serbare la Spitalul civil din Sibiu

Spitalul orașenesc înființat la 1858 în Sibiu — în împrejurile schimbate a ajuns sub administrația statului. Ca toate instituțiile de orice natură conduse de sași, așa și spitalul a fost o ceașcă care trebuia curățată printr'un act de dreptate. Din personalul de aproape 100 persoane care se află, nu era nici un român.

Trecând la pensie vestitul medic primar al spitalului, Dr. Otto, la concursul ce s'a dat pentru postul de medic primar și director administrativ, cel dintâi candidat din 16, a fost Dr. Oheorghe Bolintineanu, un tânăr cu frumoase pregătiri științifice, în special în anatomie și chirurgie.

Duminecă în 29 Martie s'a luat jurământul prescrip într-o formă și deosebită solemnitate.

Protopopul Sibiului, Emilian Cioran, a săvârșit sfințirea apei în sala mare a spitalului în prezența întregului personal al spitalului, fiind față aproape întreg corpul medical din Sibiu, autoritățile și reprezentanții tuturor oficiilor și instituțiilor din loc.

Protopopul E. Cioran în numele bisericii arată legătura între credință și știință. Intre doctorii de trupuri și doctorii de suflete, Dr. Sbarcea, inspectorul trimis de Ministerul Sănătății, a arătat cine este noul medic și care este pregtirea lui științifică. Dr. Kiss, locțiitorul de până acum, promite în numele întregului personal tot concursul noului director. Răspunde Dr. Bolintineanu, schițează programul de muncă pentru viitor dimpreună cu al statului său major cu care a venit aci, între cari soția sa pregătită în știința medicală și a altor 6 medici, laboranți etc.

Dr. Lazar Popovici salută pe noul director, arătând actul de dreptate săvârșit prin numirea unui român iscusit în acest post.

Sesra s'a dat o agapă din partea noului director unde au fost față aproape toți medicii din Sibiu.

În curând va urma o altă serbare în spitalul nostru, așezarea unei biblioteci românești în această cetăție. În care în cursul celor 60 de ani nu am avut cărți românești.

Dorim noului director muncă și activitate, ca vaza acestui spital să se mențină și ridice la înălțimea științei medicale românești.

Participant.

Nr. 3610/925. Ep.

Discul Invierii Domnului pentru Internatul arhidiecezan

— Cătră toate oficiile parohiale —

Atragem atenția Onoratei preoții că în conformitate cu concursul Venerabilului Sînd arhidiecezan Nr. 34/922, la sărbătorile Invierii Domnului din acest an se va purta în toate bisericile din arhidieceză un disc în favorul Internatului arhidiecezan.

Sumele încasate în singuraticile parohii se vor administra oficiilor protopresbiterale cel mult până la 3 Maiu a. c., de unde apoi în termen de 5 zile se vor înainta oficiului nostru de casă.

2 Aprilie 1925.

Consistorul arhidiecezan.

Cei din Valea Timocului

La universitatea din București sânt înscriși și 27 studenți români din Valea Timocului bulgar. Acești studenți au trimis primului patriarh român, cu ocazia înființării patriarhatului nostru, o scrisoare, în care își arată sentimentele și nădejile ce românii din Bulgaria leagă de acest act istoric.

Scrisoarea spune:

Noi sântem cetățeni leali ai statului bulgar dar noi nu putem uita originea noastră, noi nu putem uita că în bisericile din satele noastre cuvântul lui Dumnezeu a răsunat totdeauna și răsună și azi în limba română.

Ne leagă ceva și pe noi de biserica aceasta, care se pregătește acum de sărbătoarea cea mai mare, ne leagă în ecou pornit din adâncul sufletului, din cele mai depărtate cete ale sale.

De aceea adăogăm și noi omagiile noastre la urările entuziaste ale românilor din România.

Noi mai avem însă un lucru de adăogă: Dorim să se stabilească o prietenie cât mai strânsă între România și Bulgaria la razele de strălucire ale patriarhiei române.

Această prietenie se poate încheia în primul rând prin biserică.

La sfințirea bisericii coloniei române din Sofia noi am văzut ce frumoase legături se pot stabili între cele două popoare cu ajutorul clerului și al credinței în Dumnezeu.

Noi dorim să vedem propagând această prietenie, pentru care și noi lucrăm în cercurile noastre de activitate, și urmă Patriarhiei române să poată înscrie în paginile istoriei sale și cimentarea prieteniei cu poporul bulgar, pentru că uitându-se un trecut apropiat de cincizeci de ani, să trăim aci pe malurile Dunării ca niște vechi prieteni, cari au îndurat împreună atâtea mizerii timp de sute de ani.

În trecut lupta pentru libertate a poporului român și bulgar a mers mână în mână în urma crucii și la adăpostul bisericilor.

Astăzi, când crucea creștină capătă o nouă strălucire înălțându-se în țările românești, noi studenți din Valea Timocului bulgăresc urmă ca ea să adune earși la oaltă ca altădată pe vecinii din regiunea Dunării.

La această scrisoare, I. P. S. Patriarhul Miron a răspuns:

Mă bucur, că și tinerii români din Bulgaria, cu accentuarea sentimentelor de loialitate cătră patria lor, au cuvinte de fiască dragoste cătră capul bisericii române. De sigur puterea spirituală nu-i oprită a trece hotarele și a stărni în suflete sentimentul firesc de apărare la același neam și aceeași cultură; și aceasta nu va primejdi țara de care aparțin.

București, 1 Martie 1925.

Transilvania, revista Asociațiunii. A apărut Nr. 3 din 1925 cu articole despre: Toma S. Masaryk, artă, morală și cultură, versuri, cronică, știri dela Asociațiune ș. a. Prețul numărului: 15 Lei.

INFORMAȚIUNI

Starea sănătății Suveranului. M. Sa Regele, care de câțiva timp suferă de flebită la piciorul drept, se află astăzi pe calea vindecării. Cu toate acestea, îngrijirea medicală cere ca Suveranul să aibă câteva săptămâni completă odihnă.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a dispus să se facă rugăciuni, pentru însă-nătoșirea Majestății Sale, în Duminecă din 5 l. c., în toate bisericile de pe teritoriul arhidiecezei de Alba-Iulia și Sibiu.

În centrul mitropoliei noastre s'a oficiat Mercurea trecută liturgie înainte sfințită, la finea căreia s'au ridicat rugăciuni ferbinți cătră Celatoputernic, pentru însă-nătoșirea Suveranului nostru, în prezența I. P. S. Sale mitropolitului, a asesorilor, a profesorilor și elevilor Academiei teologice.

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a reîntors Joi, în 26 Martie 1925 dela București.

Înaltarea. Dl. Nicolae Regman, inspector școlar al micrităților pe lângă regiunea IV Sibiu, a fost înaintat inspector șef al regiunii III. Cluj.

Distincții. Din prilejul organizării serbărilor de astăzi dela Tebea Zarandului, au mai fost distinși și următorii: protol nostru din Tebea, Ion Indricu și Dr. Nerva Oncu, avocat în Baia de Crieș, decorați cu ordinul Coroana României. În gradul de ofiter, iar în gradul de cavaler al aceluși ordin dl. Petre Rusu, subvizor școlar.

Biserică în Zalau. Duminecă, în 8 Martie a. c. s'a întrunit comitetul parohial ortodox român din Zalau și a hotărât să se clădească biserica ortodoxă din acel oraș. În locul bisericii vechi născătoare de acum. Comitetul parohial va organiza și un cor bisericesc și va deschide un concurs pentru postul de cântăreț bisericesc.

Decorat. Diaconul Dr. Gh. Comșa, subdirector general în ministerul cultelor și promovat de doctor în sf. teologie, a fost decorat de patriarhul Damianos al Ierusalimului cu ordinul Sf. Mormânt în gradul de comandor, pentru servicii aduse ortodoxiei.

Creștin vradnic. În Alba Iulia a răposat săptămâna trecută unul din fruntașii bisericii noastre din localitate, *Ioan Cirlea*, în vârstă de 72 de ani. Răposatul dăruise 7 jug. de pământ bisericii ortodoxe de acolo, pe care o pictase pe chetueala lui, iar acum a făcut o fundație de o sută de mii de lei. Consistorul parohial din Cluj a fost reprezentat la înmormântare prin p. Dr. Sebastian Stanca, Laurențiu Curea și Aurel Toduț. Od hnească în pace!

Edgar Quinet. Franta a sărbătorit de curând pe unul dintre marii săi filii, istoricul Quinet, dela a cărui moarte se împlinesc acum 50 de ani. Edgar Quinet, care a avut rol însemnat în 1848 și în epoca renașterii române, a fost comemorat și la noi. În 3 April, dl. N. Iorga a făcut, în ședința solemnă dela Academia Română, o comunicare în memoria ilustriului dispărut.

† **Petru Poni**, profesor universitar în Iași, academician, fost președinte al Academiei Române și ministru de instrucțiune, a înecat din viață în Iași. Răposatul a fost un mare dascăl, care a pus interesele țării mai pe sus de cele particulare, și care prin muncă, cinste și idealism va rămânea pildă pentru multe generații de urmași.

Tarif postal redus între Austria și România. Din cauza taxelor poștale prea ridicate, întru ducerea de cărți și ziare în țară a scăzut foarte mult. În ultimul timp au urmat tratative între Austria și România în vederea scăderii taxelor poștale la cărți și imprimate. În urma înțelegerii făcute, taxele poștale între cele două țări asupra imprimatei și cărților s'au redus la jumătate. Astfel dela 1 April, imprimatele, cărțile și ziarele ce se vor schimba între Austria și România și expediate direct de cătră librării și editori, vor fi taxate cu 1 leu de fiecare 50 grame greutate (în loc de 2 lei ca până acum).

† Ilie Dobrotă paroh în Poiana Sibiului după lungi și grele suferințe a înecat din viață, la 30 Martie a. c., în etate de 56 ani, după ce a servit cu vrednicie și credință biserica timp de 30 ani. Rămășițele pământești au fost așezate spre odihnă de veci la 1 Aprilie a. c., în cimitirul din Poiana Sibiului. Pe răposatul îl depășă nemângâiații fii și fice. Odihnească în pace!

† Ioan I. Ciurcu, vechi librar al Brașovului, membru fondator și binefacător la multe instituții și corporații românești, și a dat sufletul în mâinile Creatorului în 24 Martie 1924, în vârsta de 68 ani, în al 12-lea an al fetei sale căsătorii, după un morb crunt și îndelungat. Rămășițele sale pământești s'au ridicat din locuința sa, strada Orfanilor Nr. 5, Joi, 16 Martie 1925 la ora 3 p. m. și s'au depus spre veșnică odihnă în cimitirul din Grosverli Brașovului. Odihnească în pace!

Pentru călătorii din România. Ministerul finanțelor a trimis o circulară punctelor vamale prin care li se face cunoscut, că toți călătorii cari ies din țară, pot avea asupra lor în număr, în afară de cecuri sau scrisori de credit, următoarele valute: 2000 franci francezi, belgieni sau lire sterline, 1000 franci elvețieni, 3000 coroane cehi, 6000 dinari, 10.000 levi, 400 rentenmark, 100 dolari, 20 lire sterline, sau orice sumă până la contravaloarea a 2000 franci francezi. Aceste sume pot fi luate de către călători fără nici o autorizație specială.

Premiile Nobel în 1925. Din Stockholm se anunță: Pentru cele 5 premii Nobel s'au destinat pe 1925 suma de 590.825 coroane; fiecare premiu face prin urmare 118.165 coroane.

Treceri confesionale. Conform datelor acum apărute, au trecut în anul 1924, în Austria, d-lă biserica romano-catolică la cea iuterană 4275 persoane, iar la reformați 280 persoane. Fără confesiune s'au declarat, în anul trecut, 1822 persoane, dintre care 1123 din Viena și împrejurimi.

Cum trăiesc minoritățile la noi? În comuna Gittenbrun (Banat) un s'vab și-a măritat fata. La ospățul din nuntașilor, 750 la număr, s'au consumat: 17 viței, 8 saci făină lux (pentru prăjitură), 2 mm zahăr, 270 kg. carne de vită, 80 rațe, 50 găște, 200 perechi pui, și... vă închipuiți câte butoaie de vin. Care român, oare, din Banat ar putea face la fel. Le merge rău minorităților...

Trezvile din Bucovina. «Trezvii» se numesc în Bucovina societățile pentru combaterea beției, formate în mare parte din țărani. Aceste societăți, în fruntea cărora întâlnim tot gospodari luminați, au început o sistematică luptă împotriva alcoolismului și a crâșmelor. Fără a predica o completă abținere alcoolică, aceste societăți fac propagandă mai ales împotriva consumării spiritului și a derivatelor spirtoase, cari cu deosebire sug viala poporului dela sate. Trezviienii au devenit un fel de poliție antialcoolică a satelor. Ei au pornit o adevărată cruciadă împotriva crâșmarilor abuzivi, denunțând fără cruțare abuzurile și veghind, ca să se aplice cele mai severe pedepse.

Voturile minoritare. După cât se poate constată, în lupta electorală d'acum dela Reghin, s'au dat 65 la sută din voturile ungurești pentru dl. O. Goga, iar 35 la sută pentru dl. V. Nițescu, candidatul partidului național; voturile sașilor s'au dat, aproape toate, dlui V. Nițescu.

Școală! Poliția franceză a descoperit în împrejurimea Parisului o școală unică, până acum, în felul său: directorul școlii învăță pe elevi arta furturilor prin sparge, după metoda întemeiată «pe bază științifică»... Cursurile, teoretice și practice, au durat însă puțin, pentru că director împreună cu domnișorii elevi au fost puși la răcoare în «apartamente» separate.

Ziar bisericesc iredentist. Siguranța din Satu-mare a făcut la redacția z'arului bisericesc romano-catolic, *Katholikus Eset*, o perchiție, în care a găsit manuscrise inspirate de dușmanii de peste hotare împotriva țării noastre: «un teritoriu vremelnic ocupat», cum scrie *Katholikus Eset*. Acest număr al iredentistului ziar a fost confiscat. Indulgența exagerată a autorităților li vor permite însă, după toată probabilitatea, să-și urmeze atitudinea provocatoare la adresa românilor și a statului, care li tolerează încă.

Descoperirea unui alt mormânt egiptean. O comisie universitară americană a făcut o nouă descoperire arheologică în Egipt, care din punct de vedere genealogic și istoric va pre-

zenta un interes și mai mare decât descoperirea mormântului lui Tutankamon. Și anume, ar fi vorba de mormântul faraonului Snofru, cel dintâi suveran al dinastiei a patra, care a trăit cu vreo 5000 ani înainte de era noastră. Mormântul e săpat în piatră într-o adâncime de 30 metri: aici se află și sarcofagul cu coloane de aur, bine conservat. Expediția americană a lucrat vreo 2 ani pentru a deschide drumul spre acest mormânt.

Studentii «români» din străinătate. Un confrate aliat: în bugetul statului, la departamentul Instrucției publice, se înscriu an de an sume considerabile pentru a înlesni studenților români, să cerceteze universitățile din străinătate. Înlesnirea este, că statul le acordă un favor de valută schimbând 1 franc cu un leu. Nu știm după ce norme se admite acest favor. La facultatea de medicină din Paris din 41 studenți sânt numai 14 studenți români, iar restul de 27 sânt evrei. Iată-i cu numele: Nissim Haim, Ervin Jacob, Czakor Filip, Hoffmann Iulius, Zimmer Hirsch, Diamand Isaac, Meierovici Mayer, Zobelmann Marcu, Samitca Mihai, Ghingher Rozalia, Lebbois Fernand, Orenstein Solomon, Sirul Beitzer, Carniol Simon, Dermer Ilic, Grințescu Emil, Iosover Carol, Anner Grünberg, Nissim Levy, Stein Leon, Salge Nicolae, Szekely Ladislau, Staffler Iolă, Conn Frida, Cleimann Clara, Weissmann Moise, Wachtel Filip, toți evrei. Restul români: Culcer Dumitru, Arion Ionel, Iliescu Maria, Dragomirescu Ion, Al-xiu Mihai, Borcea Elena, Mateescu Corina, Nicolae Paul, Patlajean Elie, Hortopan Dumitru, Ionescu Nicolae, Guron Nae Barbu, Rusescu Alfred...

Cultura plantelor medicinale. Lipsa plantelor medicinale e foarte simțită la noi în țară. Cu toate că rentabilitatea culturii lor e mare, totuși ea se face pe o scară mult redusă, mai ales din lipsa de cunoștințe. Ministerul de agricultură, cunoscând această situație, a hotărât să fixeze în diferite părți ale țării șase câmpuri de experiențe. Câțiva specialiști ai ministerului vor experimenta exploatarea plantelor medicinale, pentru care acum sântem tributarii străinătății.

Cinci mi omorâți. O delegație de deputați s'au prezentat ministrului de interne al Angliei cerându-i să pregătească un proiect de lege care să reguleze interdicția boxului, oprind acest sport în caz dacă nu corespunde tuturor regulamentelor organizațiilor sportive de box. Ministrul a răspuns că și el este de această părere, a atras însă atenția deputaților că și în luptele regulamentare și publice sânt pe an cel puțin 5000 de persoane ucise.

ȘTIRI LOCALE

Depunere de jurământ. Recroștii regimentului de infanterie 90 Sibiu, au făcut Duminecă jurământul militar cu solemnitatea obișnuită. Regimentul s'a postat în curtea casarmei «Mihai Viteazul», unde s'au întrunit reprezentanții diferitelor autorități. De față a fost și dl. general Stambulescu. Înainte de a se face jurământul, prototierul militar, pâr. Ion Dănciă, a ținut tinerilor ostași o vorbire despre sfîștenia jurământului, despre credința către țara patrie, și despre împlinirea conștiințioasă a datoriilor de ostaș. După depunerea jurământului a rostit că teva avântate cuvinte comandantul regimentului, dl. colonel Badescu, a cărui despărțire de Sibiu este cu drept regretată de toate cercurile acestui oraș.

Recrutările din 1925 în orașul Sibiu se fac în sala mare dela primărie și încep la ora 7 dimineața în zilele de 6-8 April. Amănunte în afișele dela primărie și din alte locuri publice.

Mulumire. Dna. Colonel Radulian, președinta Societății «Principele Mircea», fiilă Sibiu, aduce mulumiri dlui Petri, proprietarul cinematografului Apollo, care a donat pentru societate suma de 5140 Lei, ce a încasat în zilele de 17, 18 și 19 Martie a. c. Scopul fiind umanitar — pentru ca să se înființeze un dispensar de leuze, — sântem de credință că frumosul gest va fi imitat de mulți.

Curățirea străzilor Sibiului nu este dintre cele mai bune. Măturătorii, cărora nu li se dă însărcinarea d'a mătura după ce întă s'a stropit strada, stărnesc în fiecare dimineață, când nu plouă, nori groși de praf — pentru buna întreținere a microbilor de gripă și de alte boale ce nu mai iau sfârșit. Plămânii cetățenilor n'au considerație la părinții edilitari ai Sibiului?

Dările. Conform legii, încasările dărilor directe se fac trimestrial, deci se pune în vedere tuturor contribuabililor că trebuie să plătească dările pe primul trimestru în termen, căci altfel vor fi obligați la plată de dobanzi. Impozitele pe 1925 sânt în mare parte stabilite, iar impozitele pe proprietățile agricole și pe clădiri fiind stabilite definitiv și bine cunoscute de contribuabili, se pot plăti fără altă somațiune. Societățile asemenea sânt obligate să facă plățile trimestrial chiar dela începutul anului, al fel vor fi nevoite să plătească sumele cu dobanzi cu tot.

Percepția fiscală urbană Sibiu.

Suspendarea circulației pe șoseaua Sibiu—Șura-mică—Ocna. Din cauza reconstruirii podului Nr. 5 pe șoseaua județeană Sibiu—Șura-mică—Ocna, circulația carelor încărcate cu poară și a autocamioanelor e suspendată. Pentru mijloace de transport mai ușoare s'a construit un drum și un pod provizoriu.

Consiliul orașenes.

Dela Societatea română de înmormântare din Sibiu. Pentru aducerea la linia a azilului pentru bătrâni săraci neoutințioși, care nu au pe nimeni să i îngrijească, au dăruit: Dl. Petru Moga fronzelar 100 lei, dl. Ioan Pinciu tîioagraf în memoria cumnatului său decedat Nicolae Macrea, fost director al băncii «Agricola» din Huedoara și în memoria fratelui său Nicolae econom în Sibiu, decedat, câte 50 lei. Pentru aceste generoase dăruiri exprimăm mulțumire și recunoștință Timotiei Popovici prof., directorul societății.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Antologia scriitorilor români, volumul I. În «Biblioteca Semănătorului» din Arad a apărut sub Nr. 27—28 o frumoasă antologie a scriitorilor români dela 1821 încoace, alcătuită de cunoscutul publicist Ion Clopotel, și cuprinde bucați alese din scrierile lui: Gheorghe Lazăr, Atachi, Eliade Rădulescu, G. Barițiu, Andrei Șaguna ș. a. Prețul 15 Lei și se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad.

Predici. În editura Librăriei Diecezane din Arad a apărut «Peste Golgota — la înolre», predici de preotul Gheorghe Maor, profesor de religie și duhovnic în școala normală «A. Șaguna» din Sibiu. Volumul, de 84 pagini, cuprinde 15 predici. Este o constatare îmbucurătoare că unii dintre preoții noștri lucrează cu sârguință pentru evanghelizarea creștinilor. O recomandăm preoților. Se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad, Prețul Lei 20, plus Lei 215 pentru francatură.

Anuar. A apărut: anuarul V. al liceului de stat «Gheorghe Lazăr» din Sibiu 1923—1924, publicat de Dr. Ioan Bunea, director. Cuprinsul: Meritele lui Gh. Lazăr pentru cultura și școala românească de dr. Dr. I. Bunea; Din trecutul liceului nostru (continuare și sfârșit) de dr. Dr. I. Bunea; Unirea Basarabiei, discurs festiv de prof. N. S. Ionescu; O lecție practică din limba latină în clasa în clasa III de prof. Dr. Zah. German; Date școlare.

Posta redacției

Pâr. G. E. în M. Raportul care cuprinde părerile celui ce le-a semnat, — în care nu găsim nimic exagerat — n'au trebuință de «verificare» cercul. Vrednicia cuiva se pot constata de organele superioare, — dar și de alții. Binevoii a ne arăta lămurit: unde ar fi adevărat nedreptățirea comisă de raportor?

De vânzare

50 acțiuni Albina-Sibiu

Informațiuni la Administrația foalei

Reclama este

sufletul comerțului

Pictură Bisericească

Subsemnatul aduce la cunoștință P. T. Dlor preoți, că având autorizație de-a picta dela Prea Ven. Consistor arhiepiscopale din Sibiu, la comandă lucrez orice icoane în toate mărimile, pictate cu ulei fin, pe pânză, lemn, zinc, cu prețurile cele mai moderate, în stil bizantin.

Asemenea execut: cruci, prapori, prasnice, ico-nostase, cupole etc., renouri, curățiri și reparaturi. Pentru lucrările mele posed numeroase atestate de mulțămiri.

Cu totă stima:

Nicolae Baciu,

(29) 3-3

Agărbici, județul Târnava-mare.

De vânzare Enciclopedia Română

de Dr. C. Diaconovich

Volumul: I, II, III legate.

A se întreba în

Librăria Arhiepiscopale, Sibiu

Anunțuri și reclame

Cel mai resplădit ziar care poate fi întrebuit pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Consumul „ROIUL DE ALBINE“, societate pe acțiuni în Sebeșul de jos.

Convocare

Domnii acționari ai consumului «ROIUL DE ALBINE», societate pe acțiuni, se convoacă la

a IV-a adunare generală ordinară,

pe ziua de **Marți în 21 Aprilie st. n. a. c., la 2 ore p. m.,** cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Satorirea numărului acționarilor prezenți și acțiunilor reprezentate.
3. Raportul direcțiunii și comitetului de supraveghiere pe 1924 și darea absolutului.
4. Hotărâre asupra bilanșului și împărșirea profitului curat.
5. Alegerea resp. întregirea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.
6. Închiderea adunării generale.

Sebeșul de jos, la 2 Aprilie 1925.

Direcțiunea.

(39) 1-1

NB. La adunarea generală pot participa numai acei acționari, cari trecuți în registrul societății de acționari cu 6 luni înainte și cari cel puțin cu o zi înainte de adunarea generală au depus la casa institutului acțiunile scrise pe numele lor, resp. pe ale acelor, cari li reprezintă împreună cu plenipotența (§ 17).

Activa		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1924		Pasiva	
	Lei b.				Lei b.
Cassa	36,750.47	Capital	105,000.—		
Realități	70,000.—	Fond de rezervă	26,000.—		
Marfă	23,141.—	Fond de binefaceri	1,500.—		
Diverși debitori	79,171.—	Diverși creditori	55,000.—		
Anticipații	1,712.—	Dividende neridicate	920.—		
Mobilier	15,000.—	Profit curat	37,354.47		
	225,774.47		225,774.47		

Cheltuieli		Contul Profit și Pierdere		Venituri	
	Lei b.				Lei b.
Spese	11,967.20	Venit la marfă	95,044.71		
Salare	7,500.—				
Impozite	2,523.04				
Chirii	20,700.—				
Interese	15,000.—				
Profit curat	37,354.47				
	95,044.71				95,044.71

Sebeșul de jos, la 31 Decemvrie 1924.

DIRECȚIUNEA:

Toma Roman m. p., președinte. Iosif Roman m. p. Aurel Doican m. p. Miron Faur m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele societății.

Sebeșul de jos, la 15 Martie 1925.

Toma Flucă m. p. Toma Teodosie Roman m. p. Nicolae I. P. Roman m. p.

„MATCA“, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Tebea

Convocare

Domnii acționari ai institutului de credit și economii «MATCA», sunt invitați prin aceasta la

a XV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în biroul institutului din Tebea în 22 April 1925, la 3 ore d. m., cu următoarea

ORDINE DE ZI

1. Constatarea numărului acționarilor și al acțiunilor pe care le reprezintă.
2. Numirea a doi notari și 2 scrutinători.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere pe anul exirat 1924 și aprobarea bilanșului.
4. Decidere asupra propunerii direcțiunii cu privire la împărșirea profitului curat.
5. Darea absolutului direcțiunii și al comitetului de supraveghiere pe 1924.
6. Fixarea marcelor de prezență, pentru membrii direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
7. Modificarea statutelor.
8. Alegerea a doi membri în direcțiune pe un period de 3 ani și a directorului executiv.
9. Eventuale.

Acționarii au a-i prezenta acțiile conform §-ului 20 din statute. Femeile se reprezintă prin plenipotența minorilor prin tutori, curanzii prin curatoriilor, societățile prin reprezentanții lor legali.

Tebea, la 4 Martie 1925.

Direcțiunea.

Activa		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1924		Pasiva	
	Lei b.				Lei b.
Cassa în numerar	110,652.88	Capital societar emisiunea I.	42,000.—		
La alte institute	3,800.—	Fond de rezervă „ II.	58,000.—		
Cambii	927,745.—	Depuneri	1,532,510.56		
Obligațiuni	12,098.—	Dividendă neridicată	7,125.—		
Cont Curent	280,436.75	Creditori	1,862.—		
Efecte	6,392.50	Interese transitoare	28,000.—		
Debitori	1,838.35	Profit curat	40,037.44		
Casele institutului și realități	440,189.60				
Mobilier	500.—				
	1,783,653.08				1,783,653.08

Debit		Contul Pierdere și Profit la 31 Dec. 1924		Credit	
	Lei b.				Lei b.
Interese după depuneri	120,529.21	Profit transpus	1,419.13		
Interese după capitale străine	4,285.95	Interese	138,703.50		
Salare	6,000.—	Provizii	52,249.97		
Marce de prezență	6,520.—				
Dare	15,000.—				
Profit curat	40,037.44				
	192,372.60				192,372.60

Tebea, la 31 Decemvrie 1924.

Ioan Indreiu m. p., director executiv.

DIRECȚIUNEA:

Iosif Tisu m. p., preș. Nicolae Mateiu m. p., vice-preș. Petru Stanciu m. p.
Aurel Barna m. p. Petru Câmpian m. p. Florea Ioachim m. p.

Subscrisul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și conformitate cu registrele institutului.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Ioan Boloșiu m. p., preș. Pavel Lazar m. p. Atanasie Barna m. p.